

Månadens profil

Smålands Ridsportförbund har i Månadens profil valt att belysa de många engagerade personer, ryttare och kuskar som finns bland distriktets klubbar. **Månadens profil i november är Anna-Karin Bedouret från Agunnaryds Hästförening. Distansryttaren från Århult som började sin bana inom hästsporten med trav- och galopp och som genom envishet och mycket träning tagit steget upp till medaljer på lag-SM och DM. Som ordförande i sin förening jobbar hon tillsammans med klubbkompisarna mot föreningens SM 2027.**

Namn: Anna-Karin Bedouret
Ålder: Fyllde 50 år i somras
Bor: I Århult utanför Agunnaryd tillhörande Ljungby kommun
Sysselsättning: Kommunanställd undersköterska i Ryssby Hemtjänst samt ordförande i Agunnaryds Hästförening
Familj: Har fyra söner, Sebastian, Leonell, Lucas samt Mateo tillsammans med min man Facundo. Bor med fyra hästar, två katter och ett gäng höns
Favorithäst: Genom åren så har jag haft många favorithästar men Prince Dodo kommer alltid att ha en egen plats i mitt hjärta
Hemmaklubb: Agunnaryds Hästförening
Intresse förutom häst: Det finns ingen tid över till annat intresse, hänger med på barnens aktiviteter i den mån jag hinner.
Dold talang: Det veti katten, känner mig rätt medelmåttig på det mesta, men tycker om att arbeta i skogen vilket kan verka vara lite oväntat.

Hur började ditt hästintresse?
Började rida på ridskola som sexåring, tror jag. Min mamma trodde det bara skulle vara något jag snabbt skulle tröttna på, men ännu efter mer än 40 år i sadeln så har jag än aldrig tröttnat och aldrig varit utan hästar.

På vilka sätt är du aktiv inom ridsporten idag?
Idag är jag dels distansryttare på 4* nivå, kvalad till att starta internationellt med min ena tävlingshäst, min andra häst ska gå upp till 80 km nu till våren som kommer. Mitt föreningsliv har jag även inom hästsporten som ordförande för vår bys egen hästförening, just nu arbetar vi med att organisera SM samt YR-SM i distansritt 17 april 2027.

Vilken roll har ridsporten i ditt liv?
Ridsporten, eller hästsporten har varit mitt levebröd under stor del av mitt liv. Som ung vuxen arbetade jag med travhästar, både tränade och körde travlopp. Läste sedan till Hippolog och det tog mig ut i Europa där jag arbetade främst med galopphästar. De sista åren utomlands födde vi upp engelska fullblod och det var som att sluta en cirkel, att få se de hästar man tidigare tränat, nu som fölsto, och att kunna sköta fölning och sen ge fölet de bästa förutsättningar till att bli en ny proffsatlet. Numer är ridsporten ett sätt att dels hålla sig frisk på, det är många timmar jag tillbringar med hästarna ute i skogen i ur och skur. Sen är det även den där familjära sammanhållningen som ger en ett fantastiskt sammanhang. Inom distansporten håller vi ihop, peppar varandra och hjälper till med både det ena och det andra. Den sportsliga delen känns mer och mer som ens andra familj.

Vem inspirerar dig och varför?
Min inspiration finner jag i mina erfarenheter inom både trav och galopp. Det är mina hästar som inspirerar mig helt enkelt till att träna dem bättre, att få klura ut vad man kan göra annorlunda till nästa tävling.

Vem tränar du helst för?
Som ekipage har jag ingen specifik tränare men har Sara Henriksson i närheten så vi rider ihop en hel del och vi har alltid intressanta diskussioner igång under våra träningstillfällen.

Vilken häst har betytt mest för dig hittills under din karriär?
Som distansryttare så måste jag säga min ridtravare Prince Dodo. Han var oduglig som travhäst, klarade inte ens att gå vare sig premie- eller kvallopp och jag köpte honom med tanke på att han kunde bli en fin allroundhäst med tiden. Doddo visade sig ha ett sätt att vara som utmanade oss alla, vi gav nästan upp ett tag men när jag började prata om att köpa en annan häst att kunna rida på så sa min familj att jag fick nog försöka rida på den jag hade. Sagt och gjort så gav jag inte helt upp utan började rida ut i skogen, många gånger kom vi inte så lång, och satte ett mål, att starta i en 50 km Clear Round hemma på Agunnarydsritten i april 2023. Vi startade och gick godkänt och sedan har vi varit fast i sporten och Doddo har tills idag gått 14 tävlingar och 951 km med 100% godkänt. Tillsammans har vi två medaljer i lag-SM, ett silver i Riksmästerskap samt ett silver i distriktsmästerskapet. Detta säger mer om hur distanssporten är, med lite hästmaterial kan man komma långt med mycket envishet och mod.

Finns det någon prestation i livet du är extra stolt över, hästrelaterad eller ej?
Det är mycket jag presterat som jag är stolt över, att föda och uppfostra fyra söner måste jag nämna såklart. Men sportslig nu de senaste åren är det såklart mitt guld i lag-SM 2025 med Växjö Distansryttaresällskap. Jag fick gå ut på sista slingan med vetskap om att allt hänger på oss då vi blev ett ekipage mindre efter andra grind. Om en medalj var nåbar beroende på hur vi gick de sista 20 kilometrarna, det var en obeskrivligt härlig känsla. Att låta Doddo bara öka kilometer efter kilometer och när vi kom pigga i mål efter 85 km med godkänt resultat så förstod vi att guldet var vårt, och även en finfin femteplats individuellt.

Vilka ingår i ditt team under tävlingar?
Mitt team består främst av mina man Facundo, vår yngste son Mateo samt min kollega Malin som även hjälper mig med att träningsrida Doddo. Utan dessa så hade jag inte kunnat tävla och jag är så tacksam att jag har dem i min närhet.

Du tog både lag-SM-brons och DM-silver i september, berätta mer om det?
Min förening stod plötsligt utan lag till lag-SM som i år arrangerades av Tjust Distansryttare under Rökullaritten i Mariannelund. Då Doddo hade denna tävling som sitt huvudmål för året så det kändes lite tråkigt att inte kunna delta med mitt lag. Då tänkte jag på att någon annan förening kanske var något ekipage kort och kunde behöva oss som inlånade häst och ryttare. Så jag hörde av mig till Anklams Distansryttarsällskap och fick vara med i deras röd-gula gäng. Vilket välkomnade jag fick och jag kände mig direkt som en i laget. Tillsammans var ledordet och hästarna sov över i samma stall och vi ryttare sov på samma ställe vilket gav den extra lagkänslan som kan lyfta vilket ekipage som helst till tidigare ouppnådd nivå. I ett regngrått Mariannelund så startade vi med 80 kilometer framför oss. Doddo och jag hade följe med Ebba Bota och hennes Alana Chene och vi skulle hålla ihop och komma med pigga och starka hästar godkända i mål. Vilken härlig ritt vi hade och vi höll lagledarens planering och kunde bärga Anklams andra medalj under dagen, av bronsvalör då deras första lag tog hem guldet. Under samma tävling så red vi även för första gången i distriktsmästerskapet och där kunde jag inte gå efter ledande Annina då jag även hade laget att tänka på, men vi tog hem andraplaceringen och är mycket stolta över den. Precis när prisutdelningen var klar så kom blåsten och regnet så vi

hade riktigt bra tur med vädret. Vi red 80 km på tiden 5,55 med snittid på 13,2 km/h. Lag SM är så fantastiskt mästerskapsform av tävling, för du behöver inte vara toppekipage för att kunna deltaga och kunna rida för medalj. Vårt lag i år bestod av två arabhästar, en ridtravare och ett halvblod på 18 år. Så är du kvalad till att deltaga nästa år, sätt igång och dra ihop till ett lag, ju fler desto roligare har vi ute på slingorna.

Var det dina första medaljer?
Det var inte mina första medaljer, i oktober 2024 fick Doddo och jag silvermedalj i Riksmästerskapet, Sedan i maj 2025 så vann vi lag-SM. Nu i år blev det då brons i lag-SM samt silver i distriktsmästerskapet.

Vad betyder detta för din satsning?
Det är ett fint kvitto på att man är på rätt väg. Det är mycket tid man lägger ner på träning, vila samt utfodring och man blir liksom lite specialist inom allt på att få sina hästar att prestera.

Vilken målsättning har du på kort och lång sikt med din satsning?
Nu vilar Doddo medans min arabhäst Sixten börjar att tränas upp igen efter åtts veckors vila. Just Sixten hoppas vi får en fin säsong nästa år och målet är att han ska gå lag-SM till sommaren men först ska han kvala in med två godkända tävlingar på 80 kilometer. Längre fram så vill jag starta någon internationell 100 km men vi får se när det blir. Just nu jobbar vi i vår förening för fullt med att arrangera SM för seniorer och YR nästa år och detta gör ett ypperligt tillfälle för mig att få mer insikt i FEI och hur internationellt tävlande går till.

Vad blir nästa steg i din satsning?
Vi börjar säsongen nästa år med att starta Sixten, Rohan Sixteen Tons, i 80 km på Glimma Ryttarförenings Göingeritten. Vi får se hur vinterväglaget blir fram till dess. VI önskar mycket snö i stället för mörker och lera. Som tur är så trivs Sixten med att gå i pannlampans ljus.

Hur kom det sig att du satsade just på distansritt?
Satsningen som gjordes här i byn med Agunnarydsritten fick mig intresserad och när jag såg hästarna starta 2022 så sa jag att nästa år så ska jag deltaga med Doddo. Vi fick se till att skaffa Grönt kort och som jag skrivit tidigare så var Doddo inte så ridbar just där och då. Men jag hade ju sagt att vi skulle vara med så jag fick ge mig ut och låta allt ta sin tid. Numer är nästan hela familjen involverad. Alla runtomkring oss får planera semestrar och besök efter hur vi tränar eller tävlar, distanssporten är en livsstil helt enkelt.

Utöver du fler ridsportgrenar än distansritt?
Inte nu men vi planerar för tävlingar i olika grenar i vår förening.

Vad är det bästa med att tävla?
Att man främst tävlar mot sig själv och sin häst men med träning så blir man bättre och bättre. Hela teamet runt omkring måste förbättras samtidigt som man rider snabbare. Så varje tävling är för oss ett teamarbete där alla har sin uppgift och klarar vi av allt så har vi bättrat oss sen sist. Vinden i ansiktet och att höra hästen andas när man travar eller galopperar kilometer efter kilometer och tårarna som kommer av stoltheten till sin häst efter sista veterinärgrinden, det är en känsla man gärna önskar att fler ryttare vill känna.

Hur ska en bra distanshäst vara?
I stort sett vilken häst som helst som rids en 4-5 dagar i veckan kan gå en 40 eller 50 kilometerstävling, hästarna klarar mer än vad vi tror. Annars ser vi många olika raser som tävlar även fast arabhästen är mest representerad på de högre nivåerna. Mina hästar får gärna ha lite humör, visa mod och inte bli uttråkade. Önskvärt är att de reser bra, dricker och äter på tävling samt att de inte blir rädda för ofarliga ting utmed slingorna. Sen gäller det att träna, träna och åter träna. Mina hästar är lite underliga att hantera båda två, så vi måste vara jättenoga med att göra allt i rätt ordning och hålla oss lugna och ändå låta dem göra lite som de vill.

Hur skulle du beskriva distanssporten i Småland?
Vi önskar det fanns mer aktiva ryttare, vi har många ekipage i vårt distrikt men de har inte riktigt hittat till distanssporten än. Det är flera föreningar som arrangerar tävlingar under året med det behövs fler aktiva som startar. Samtidigt har vi många duktiga ryttare och ekipage som även har gjort flera internationella starter här, så vi hoppas på ökat deltagande i Småland under 2027.

Vilka är dina styrkor som ryttare?
Envis och att jag alltid håller mig till min plan, det gäller både i träning och på tävling. Sen har jag hästar som man måste rida i varje steg, det går inte att slappna av för mycket för då händer det något, så full koll framåt och bakåt behövs.

Har du några tips till andra som vill prova på distansritt?
Att våga prova på en Pay and Ride och att våga fråga oss ryttare som redan tävlar. Vi måste kunna förmedla vår kunskap vidare till de ryttare som kommer nya in i sporten. Det positiva med distans är att ingen speciell utrustning till hästen behövs för att tävla.

Finns det någon del av tävlandet som du tycker kan vara lite extra svår eller jobbig?
När det regnar så allt blir blött.

Inom ridsporten pratar man ofta om ledstjärnor, vilka är dina 3 viktigaste ledstjärnor för ditt utövande av sporten?
* Jag tränar och tävlar i samspel med hästen och kräver inte mer än vad vi har förutsättningar att klara av.
* Jag hanterar hästen på ett sätt som jag kan stå för och som jag är stolt för inför omvärlden.
* Jag är en god förebild för ridsporten.

Hur skulle du beskriva dig själv med tre ord?
Envis, lite galen och en god medmänniska.

Har du något motto i livet?
Inget speciellt eget men brukar säga "ingen minns en fegis".

Vad är det bästa med att vara smålänning?
Vi är ju sparsamma från födseln vilket medför att vi kan ha många hästar, sen är vi naturligt rika på sten.

Fem snabba frågor:
Vinter eller sommar? Sommar
Katt eller hund? Båda
Stan eller landet? Landet såklart
Valack eller sto? Valack
Skritt, trav eller galopp? Galopp i full fart!

Anna-Karin och Doddo har haft en framgångsrik säsong tillsammans.
FOTO: Privat